

Aprobat prin
Decizia Consiliului
Banca de Economii SA
Nr. 11 din
27 decembrie 2010

Politicile de contabilitate pentru anul 2011

(ÎN CONFORMITATE CU STANDARDELE INTERNAȚIONALE DE RAPORTARE FINANCIARĂ)

1. Dispoziții generale

1.1 Scopul aplicării

Politicele de contabilitate a Băncii de Economii S.A. (în continuare politici contabilitate) au ca scop stabilirea principiilor fundamentale de evidență contabilă, metodelor și regulilor acceptate și aplicate în anul financiar la reflectarea activelor, pasivelor, veniturilor și cheltuiurilor precum și dezvoltarea criteriilor de recunoaștere și evaluare a stocurilor și elementelor din situațiile financiare .

Politicele de contabilitate în bancă se elaborează de către Direcția Contabilitate în conformitate cu Standarde Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) ce conțin standarde și interpretări aprobate de IASB, precum și Standardele Internaționale de Contabilitate (IAS) și interpretări în vigoare ale Comitetului Permanent pentru Interpretarea Standardelor aprobate de IASC, care sunt în vigoare și Regulamentele și instrucțiunile emise de Banca Națională a Moldovei.

1.2 Principiile contabile de întocmire a situațiilor financiare

Banca de Economii S.A. întocmește și prezintă situațiile financiare în conformitate cu procedurile contabile acceptate în practica internațională (Standardele Internaționale de Raportare Financiară și Standardele Internaționale de Contabilitate), emise de Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate. Banca întocmește aceste situații financiare distincte în baza cerințelor acționarilor și Executivului Băncii.

Principiile de bază pentru întocmirea situațiilor financiare sunt următoarele

- principiul continuității activității
- principiul contabilității de angajamente
- principiul permanenței metodelor
- principiul necompensării
- principiul prudenței
- principiul prevalenței economicului asupra juridicului.

În cazul lipsei unui Standard sau a unei Interpretări cu privire la o tranzacție specifică, conducerea Băncii va aplica raționamentul profesional în elaborarea și aplicarea politicilor contabile, care ar rezulta în prezentarea unor informații relevante și credibile. La utilizarea raționamentului profesional conducerea Băncii va lua în considerare, în conformitate cu cerințele paragrafului 11 al IAS 8 Politici contabile, modificări în estimările contabile și erori, definițiile, criteriile de recunoaștere și conceptele de evaluare a activelor, datoriilor, veniturilor și cheltuielilor stipulate pentru întocmirea situațiilor financiare.

1.2.1 Componenta situațiilor financiare

Banca întocmește un set complet de situații financiare conform IFRS. Situațiile financiare cuprind o perioadă de raportare de un an financiar – 01 ianuarie – 31 decembrie.

Setul complet de situații financiare ale băncii include:

- o situație apozității financiare la sfârșitul perioadei,
- o situație a rezultatului global pe perioadă,
- o situație a fluxurilor de trezorerie pe perioadă,
- o situație a modificărilor din capitalurile propriu pe perioadă,
- notele explicative la situațiile financiare.

1.2.2 Evaluarea elementelor aferente situațiile financiare

Situațiile financiare sunt întocmite prin aplicarea contabilității de angajamente și prin utilizarea costului istoric, costului amortizat cu excepția activelor financiare destinate pentru vânzare care se estimează la valoarea justă

În conformitate cu art. 8 al Legii contabilității moneda de ținere a contabilității este leul moldovenesc. Situațiile financiare sunt prezentate în lei moldovenești (MDL), rotunjiți până la mii, cu excepția cazului când este prevăzut altfel.

1.2.3 Responsabilitatea pentru întocmirea situațiilor financiare

Responsabilitatea pentru întocmirea situațiilor financiare revine Direcției Contabilitate.

La perfectarea situațiilor financiare participă subdiviziunile băncii, care la solicitarea Direcției Contabilitate, prezintă informația necesară.

Situațiile financiare sunt vizate de conducătorii subdiviziunilor Băncii, care participă la întocmirea acestora.

1.2.4. Auditul Extern.

Corectitudinea aplicării SIRF și procedeele de evidență reflectate în situațiile financiare se supun unui audit extern, care se asigură de Compania Internațională de Audit.

Rezultatele auditului extern se aduc la cunoștință Consiliului Băncii, Adunării Generale a acționarilor și Comisiei de Cenzori.

1.3 Cerințe generale aferente elementelor situațiilor financiare

1.3.1 Compensarea elementelor aferente situațiilor financiare

Actiunile și datoriile nu vor fi compensate, cu excepția cazului în care compensarea este cerută sau permisă de un Standard sau o Interpretare. Veniturile și cheltuielile pot fi compensate numai și numai când:

- un Standard sau o Interpretare permit asemenea compensare, sau
- profiturile și pierderile apar dintr-un grup de tranzacții similare și nu sunt semnificative.

Un **activ financiar** și o **datorie financiară** pot fi compensate, iar valoarea netă va fi prezentată în bilanț atunci, și numai atunci când Banca:

- în mod curent are dreptul legal de a compensa valorile recunoscute, și
- intenționează fie să le deconteze pe o bază netă, fie să realizeze activul și să stingă obligația simultan.

La contabilizarea unui transfer al unui activ financiar care nu este de recunoscut, Banca nu va compensa activul transferat și datoria asociată cu acesta.

1.3.2 Politici contabile, modificări în estimările contabile și erori

Modificări ale politicilor contabile

Banca va modifica o politică contabilă doar dacă modificarea:

- este cerută de un Standard sau de o Interpretare, sau
- conduce spre situațiile financiare care oferă informații credibile și mai relevante cu privire la efectele tranzacțiilor, altor evenimente sau condiții asupra poziției financiare, performanțelor financiare sau fluxurilor de mijloace bănești ale Băncii.

Aplicarea unei politici contabile pentru tranzacții sau evenimente ce nu au existat anterior, nu se consideră a fi modificare a politicii contabile.

Dacă o modificare a politicii contabile este cerută de un nou Standard sau Interpretare, modificarea se va contabiliza în conformitate cu prevederile tranzitorii ale noului Standard sau Interpretării. În cazul în care noul Standard sau Interpretare nu include prevederi tranzitorii, atunci modificarea în politica contabilă va fi aplicată retroactiv.

Aplicarea retroactivă înseamnă ajustarea soldului inițial al fiecărui element component afectat al capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă prezentată, precum și alte valori comparative prezentate pentru fiecare perioadă anterioară, ca și cum noua politică contabilă ar fi fost aplicată întotdeauna.

Când sunt imposibil de determinat efectele modificării politicii contabile privind informația comparativă pentru una sau mai multe perioade anterioare, Banca aplică noua politică contabilă activelor și datoriilor ca de la începutul celei mai îndepărtate perioade pentru care aplicarea retroactivă este posibilă, care poate să fie perioada curentă, și efectuează ajustările corespunzătoare soldurilor inițiale ale fiecărui element component afectat al capitalului propriu pentru acea perioadă.

Când la începutul perioadei curente, este imposibil de determinat efectul cumulativ al aplicării noilor politici contabile tuturor perioadelor anterioare, Banca ajustează informația comparativă pentru a aplica noile politici contabile prospectiv de la cea mai îndepărtată dată posibilă.

Modificări în estimările contabile

Efectul modificării unei estimări contabile se recunoaște prospectiv prin includerea ei în profitul sau pierderea:

- perioadei în care are loc modificarea, dacă acesta afectează doar perioada respectivă, sau
- perioadei în care are loc modificarea și a perioadelor viitoare, dacă modificarea are efect și asupra acestora. Totodată, dacă o modificare în estimările contabile conduce spre modificări ale activelor și datoriilor, sau a elementelor din capitalul propriu, aceasta se va recunoaște prin ajustarea elementelor conexe de active, datorii și capital propriu în perioada modificării.

Corectarea erorilor

Banca corectează retroactiv erorile semnificative ale perioadei anterioare în primul set de situații financiare după descoperirea acestora prin:

- ajustarea valorilor comparative pentru perioadele anterioare în care a apărut eroarea, sau
- dacă eroarea a apărut înainte de cea mai îndepărtată perioadă anterioară, ajustarea soldurilor inițiale ale activelor, datoriilor și capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă.

Când sunt imposibil de determinat efectele erorii privind informația comparativă pentru una sau mai multe perioade anterioare, Banca ajustează soldurile inițiale soldurilor inițiale ale activelor, datoriilor și capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă pentru care ajustarea retroactivă este posibilă.

Când la începutul perioadei curente, este imposibil de determinat efectul cumulat al unei erori asupra tuturor perioadelor anterioare, Banca ajustează informația comparativă pentru a corecta eroarea prospectiv începând cu cea mai îndepărtată dată posibilă.

2. Politici contabile aferente elementelor situațiilor financiare

a Conversia valutei străine

Tranzacțiile în valuta sunt înregistrate la cursul de schimb de la data tranzacției. La data bilanțului, activele și datoriile monetare denominate în valuta sunt convertite folosind cursul de schimb de închidere.

Diferențele de curs care provin din decontarea tranzacțiilor la cursuri diferite de cele de la data tranzacției, precum și diferențele de curs valutar nerealizate din active și datorii monetare în valuta străină nesoluționate sunt recunoscute în situația rezultatului global.

Activele și datoriile nemonetare înregistrate la costul istoric denominate în valută străină sunt convertite folosind cursul de schimb la data tranzacției inițiale.

b. Datorii către bănci

Acestea sunt prezentate la costul amortizat, minus provizioanele pentru depreciere.

c. Credite și avansuri emise de către Bancă

Creditele emise de către Bancă reprezintă credite la care fondurile sunt remise direct debitorului și sunt recunoscute în bilanț atunci când fondurile sunt puse la dispoziția debitorilor. Aceste credite sunt recunoscute inițial la valoarea justă a fondurilor acordate, și sunt ulterior evaluate la costul amortizat folosind metoda ratei efective a dobânzii.

Banca prezintă informația referitoare la portofoliul de credite și provizionul pentru deprecierea creditelor în baza următoarei clasificări a clienților:

- persoane juridice
- persoane fizice.

d Deprecierea creditelor

Dacă există o dovadă obiectivă că Banca nu va putea recupera toate sumele scadente (suma creditului și dobânda) conform termenilor contractuali inițiali ai creditului / creanțelor privind leasing-ul financiar, aceste credite sunt considerate depreciate. Valoarea pierderii din depreciere reprezintă diferența între valoarea de bilanț a creditului / creanțelor privind leasing-ul financiar și valoarea prezentă a fluxurilor de trezorerie viitoare actualizate la rata efectivă inițială a dobânzii sau este diferența între valoarea de bilanț a creditului / creanțelor privind leasing-ul financiar și valoarea justă a gajului, dacă împrumutul / creanțele privind leasing-ul financiar dispun de gaj și executarea acestuia este probabilă.

Deprecierea valorii și nerecuperabilitatea sunt evaluate și recunoscute separat pentru creditele și creanțele semnificative din punct de vedere individual, și la nivel de portofoliu pentru un grup de credite și creanțe similare ce nu sunt identificate individual ca fiind depreciate valoric. Dacă Banca determină că nu există nici o dovadă obiectivă de deteriorare a valorii unui activ financiar evaluat separat, semnificativ sau nu, ea include acest activ în grupa activelor financiare cu caracteristici similare ale riscului de credit, și estimează pentru acestea un provizion colectiv pentru deteriorarea valorii. Activele, care sunt estimate individual pentru depreciere a valorii și pentru care este sau continue a fi recunoscută pierderea din deprecierea valorii, nu sunt incluse în estimarea colectivă a deprecierei valorii.

Valoarea curentă a fluxurilor de numerar viitoare estimate este actualizată cu rata efectivă a dobânzii inițiale a activului financiar. Dacă creditul are o rată a dobânzii variabilă, rata discountului pentru estimarea pierderii din deprecierea valorii este rata curentă a dobânzii efective.

Valoarea de bilanț a unui activ este redusă la valoarea sa recuperabilă estimată prin recunoașterea în contul de profit și pierdere a provizionului pentru deprecierea creditului. Casarea este efectuată când creditul este considerat nerecuperabil, în întregime sau parțial. Casările sunt reduse din provizioanele stabilite anterior și în același timp reduc suma creditului. Recuperările de credite casate în perioadele anterioare sunt incluse în venituri prin intermediul mișcării în provizionul pentru deprecierea valorii.

Dacă valoarea deprecierei scade ulterior datorită unui eveniment survenit după casare, diminuarea provizionului se recunoaște prin creditarea provizionului pentru pierderile din credite.

În scopul evaluării colective a deprecierei, activele financiare sunt grupate în baza criteriilor interne ale Băncii de grupare a creditelor care țin cont de caracteristicile riscului de credit așa ca industria, tipul gajului, statutul anterior și alți factori relevanți. Fluxurile viitoare de numerar pentru un grup de active financiare care sunt evaluate colectiv pentru depreciere sunt estimate în baza experienței anterioare cu activele ce au caracteristici ale riscului de credit similare cu cele din grup. Metodologia și presupunerile folosite pentru estimarea fluxurilor viitoare de numerar sunt revizuite periodic pentru a reduce orice diferențe între pierderea estimată și pierderea reală.

e. Credite renegociate

Când este posibil Banca încearcă să restructureze creditele, decât să ia în posesie gajul. Aceasta poate implica extinderea graficului de plată și renegocierea condițiilor de creditare. Odată ce au fost renegociate condițiile de creditare, creditul nu mai este considerat restant. Conducerea Băncii revizuieste în mod continuu creditele renegociate pentru a se asigura că toate cerințele sunt respectate și plățile ulterioare vor avea loc. Creditele continuă să fie obiectul unei evaluări individuale sau colective a deprecierei.

f. Active deținute pentru vânzare

Un activ financiar este clasificat ca deținut pentru vânzare dacă este achiziționat cu scopul principal de a fi vândut în termen scurt sau dacă face parte dintr-un portofoliu de instrumente financiare identificabile care sunt administrate împreună și pentru care există o tendință actuală de prelevare de beneficii pe termen scurt. Acestea sunt înregistrate în bilanțul contabil la valoarea justă, modificarea valorii juste din data comercializării și data cumpărării sunt recunoscute în situația rezultatului global drept "Alte venituri operaționale".

g. Investiții financiare

Investiții păstrate până la scadență

Investițiile păstrate până la scadență sunt active financiare cu achitări fixe sau determinabile și cu scadențe fixe pentru care Conducerea Băncii are intenția pozitivă și abilitatea de a le păstra până la maturitate. După recunoașterea inițială, investițiile păstrate până la scadență sunt înregistrate la cost amortizat, folosind metoda ratei efective a dobânzii, minus provizionul pentru depreciere. Costul amortizat se calculează luând în considerație discountul sau prima la cumpărare și comisioanele care sunt parte integră a dobânzii efective. Amortizarea se include în "Venituri aferente dobânzilor și alte venituri" în contul de profit și pierdere. Pierderile cauzate de deprecierea acestor investiții sunt recunoscute în contul de profit și pierdere ca "Pierderi din deprecierea investițiilor financiare".

Active financiare disponibile pentru vânzare

Toate activele financiare ce nu sunt clasificate ca păstrate până la scadență sunt recunoscute ca disponibile pentru vânzare. Toate achizițiile și vânzările de investiții ce prevăd livrarea într-un interval de timp prevăzut de reglementări sau de practicile de piață sunt recunoscute la data decontării. Activele financiare disponibile pentru vânzare sunt recunoscute la cost (inclusiv costurile de tranzacții), așa cum valoarea justă nu poate fi determinată.

Investiții în subsidiary

Investițiile în subsidiari sunt recunoscute inițial la cost (inclusiv costul de tranzacții). După recunoașterea inițială ele sunt contabilizate la cost minus provizionul pentru depreciere.

h. Imobilizări corporale

Imobilizările corporale sunt înregistrate la valoarea costului minus uzura acumulată și pierderile din deprecierea valorii.

Cheltuielile de reparație și întreținere sunt incluse în cheltuieli operaționale în perioada apariției lor. Cheltuielile ulterioare aferente imobilizărilor corporale sunt recunoscute ca active doar atunci când cheltuiala îmbunătățește condiția activului peste valoarea estimată inițial.

Acolo unde valoarea de bilanț a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat la valoarea recuperabilă. Câștigurile și pierderile din vânzarea imobilizărilor corporale sunt determinate prin referință la valoarea de bilanț și sunt înregistrate ca venituri sau cheltuieli.

Uzura este calculată prin metoda casării liniare pe toată durata de funcționare utilă estimată a activului conform tabelului următor:

Tipul activului	Ani
Clădiri	40-45
Bancomate	10
Echipamente și instalații	5-15
Calculatoare	3
Vehicule	5-8

i. Imobilizări necorporale

Imobilizările necorporale reprezintă cheltuielile de achiziție a programelor informatice și sunt amortizate prin metoda casării liniare în baza duratei de exploatare estimate (ce nu depășește 3 ani).

Acolo unde valoarea de bilanț a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat la valoarea recuperabilă.

j. Împrumuturi

Împrumuturile sunt recunoscute inițial la cost, calculat ca valoarea încasărilor minus costurile de tranzacție aferente. Ulterior împrumuturile sunt evaluate la costul amortizat iar orice diferență între încasările nete și valoarea de răscumpărare este recunoscută în situația rezultatului global pentru perioada trecută până la maturitate folosind metoda ratei efective a dobânzii.

k. Contracte de vânzare și re-procurare

Valori mobiliare vândute cu semnarea simultană a unui angajament de răscumpărare la o dată viitoare specificată (contracte repo) continuă să fie recunoscute în situația poziției financiare ca valori mobiliare și să fie evaluate în conformitate cu politicile contabile respective. Datoria pentru sumele primite în cadrul acestor contracte este inclusă în datoria către bănci și alte instituții financiare. Diferența între prețul de vânzare și de re-achiziție este tratată drept cheltuială cu dobânda folosind metoda ratei efective a dobânzii. Activele achiziționate printr-un angajament corespondent de a revinde la o dată viitoare specificată (contracte repo reluate) sunt înregistrate drept credite și avansuri acordate altor bănci sau clienți, după caz.

i. Contracte de garanție financiară

Contractele de garanție financiară sunt contracte care obligă emitentul să efectueze plăți specifice pentru a rambursa posesorului o pierdere pe care o suportă deoarece un debitor nu și-a achitat datoria la timp în conformitate cu stipulările instrumentului de datorie. Asemenea garanții financiare sunt oferite băncilor, instituțiilor financiare și altor entități din partea clienților pentru a asigura împrumuturi, overdraft-uri și alte facilități bancare.

Inițial garanțiile financiare sunt recunoscute în situațiile financiare la valoare justă la data la care garanția a fost emisă. Ulterior recunoașterii inițiale, datoriile Băncii sunt estimate ca cea mai mare valoare dintre valoarea inițială minus amortizarea calculată pentru recunoașterea în contul de profit și pierdere a comisionului încasat conform metodei liniare pe durata de viață a garanției, și cea mai bună estimare a cheltuielilor necesare pentru achitarea oricărei datorii apărute la data bilanțului. Determinarea acestor estimări se bazează atât pe experiența anterioară

în tranzacții similare și pierderi precedente, cât și pe deciziile Conducerii Băncii. Orice majorare a datoriilor legate de aceste garanții se reflectă în în situația rezultatului global nota cheltuielilor operaționale.

m. Recunoașterea veniturilor și cheltuielilor

Veniturile și cheltuielile aferente dobânzilor sunt recunoscute în situația rezultatului global pentru toate instrumentele purtătoare de dobânda, inclusiv pentru creditele clasificate ca ne-performante, pe baza principiului de specializare a exercițiului folosind metoda ratei efective a dobânzii. Veniturile din dobânzi includ cupoanele câștigate din valorile mobiliare investiționale și deținute pentru vânzare cu venit fix precum și discounturile calculate, primele aferente hârtiilor de valoare de stat și alte instrumente similare.

Onorariile și costurile directe referitoare la originea creditelor sunt amânate și amortizate la venitul din dobânzi pe parcursul perioadei creditului utilizând metoda liniară, care se aproximează la metoda ratei efective a dobânzii.

Veniturile din comisioanele și spezele bancare pentru diverse servicii bancare sunt înregistrate ca venituri la momentul efectuării tranzacțiilor. Dividendele sunt recunoscute la momentul la care este stabilit dreptul acționarilor de a primi sumele respective.

n. Numerar și echivalente de numerar

În scopul întocmirii situației fluxurilor de trezorerie, numerarul și echivalentul de numerar cuprind numerarul din casierie, conturile curente și plasamentele pe termen scurt la alte bănci, hârtiile de valoare de stat și alte investiții pe termen scurt, cu lichiditate înaltă, cu o scadență mai mică de 90 de zile de la data achiziției.

o. Datorii și active contingente

Datoriile contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare, dar sunt prezentate în note, cu excepția cazurilor în care posibilitatea unei ieșiri de beneficii economice este îndepărtată.

Activele contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare, dar sunt dezvăluite când o intrare de beneficii este probabilă.

p. Provizioane

Banca recunoaște provizioanele atunci când are o obligație prezentă legală sau implicită de a transfera beneficiile economice ca rezultat a unor evenimente trecute și atunci când o estimare rezonabilă a obligației poate fi făcută.

q. Costuri ale pensiilor și beneficiile angajaților

Banca efectuează contribuții către fondurile înființate în Republica Moldova pentru pensii, asistentă medicală și beneficii aferente șomajului calculate în baza de salarii ale tuturor angajaților Băncii. Banca nu participă la nici un alt plan cu beneficii definite sau de pensionare și nu are nici o obligație de a oferi alte beneficii foștilor sau actualilor angajați.

r. Active luate în posesie

Activele luate în posesie includ gajul aferent creditelor neperformante. Ele sunt inițial recunoscute la valoarea justă și ulterior sunt evaluate la valoarea minimă dintre valoarea contabilă și valoarea justă minus costurile de vânzare.

s. Părți afiliate

Părțile sunt considerate a fi afiliate dacă una din ele are capacitatea de a o controla sau de a o influența semnificativ pe cealaltă în luarea deciziilor financiare și operaționale.

Tranzacțiile între părți afiliate reprezintă un transfer de resurse sau obligații între părți afiliate indiferent dacă implică un preț sau nu.

t. Impozitare

Un provizion este constituit pentru toate obligațiile probabile de impozitare derivând din legislația națională în vigoare.

Diferențele între raportarea financiară conform SIRF și reglementările fiscale locale dau naștere la diferențe între valoarea de bilanț a anumitor active și datorii și baza lor fiscală. Impozitul amânat este calculat folosind metoda obligațiilor, pentru toate diferențele temporare care apar între baza fiscală a activelor și datorii și valoarea lor de bilanț folosită pentru raportarea financiară. Activele și datoriile privind impozitul amânat sunt calculate utilizând ratele de impozitare care se estimează că vor fi aplicate în anii în care activele sunt realizate sau datoriile sunt decontate, pe baza ratelor de impozitare care au fost aprobate sau aprobate substanțial la data bilanțului.

Activele privind impozitul amânat sunt recunoscute pentru toate diferențele temporare deductibile, activele și datoriile neutilizate privind impozitul pe venit în măsura în care există probabilitatea unui profit impozabil

disponibil, din care să se utilizeze toate diferențele temporare deductibile pentru acoperirea activelor și datoriilor neutilizate privind impozitul pe venit.

U. Recunoașterea și anularea recunoașterii instrumentelor financiare

Banca recunoaște un activ financiar sau o datorie financiară în situația poziției financiare doar în cazul în care Banca devine parte a unui acord contractual cu privire la instrument. Toate tranzacțiile ordinare de vânzare și cumpărare a activelor financiare sunt recunoscute la data decontării, adică la dată când activul este livrat Băncii sau de către Bancă. Tranzacțiile ordinare de vânzare și cumpărare sunt procurări sau vânzări de active financiare care solicită livrarea activului pe parcursul perioadei stabilite de regulile sau convențiile pieții.

Recunoașterea unui activ financiar este anulată în cazurile când:

- Dreptul de primire a fluxului de numerar aferent activului a expirat;
- Banca menține dreptul de primire a fluxului de numerar aferent activului, dar și-a asumat obligația de a le achita pe deplin, fără tergiversări semnificative, unei părți terțe în cadrul unui acord de intermediere; sau
- Banca și-a transferat drepturile de a primi fluxul de numerar aferent activului și fie (a) a transferat substanțial toate riscurile și beneficiile activului, sau (b) nu a transferat și nu a menținut substanțial toate riscurile și beneficiile aferente activului, dar a transferat controlul asupra activului.

În cazul în care Banca nici nu transferă, nici nu păstrează marea majoritate a riscurilor și beneficiilor activului financiar activul este recunoscut proporțional cu continuarea implicării sale. Continuarea implicării entității ia forma garantării activului transferat, măsura în care entitatea continuă să se implice este valoarea mai mică între valoarea activului și valoarea maximă a contravalorii primite pe care entitatea ar putea fi nevoită să o achite.

Recunoașterea unei datorii financiare este anulată în cazul în care obligația aferentă acesteia este reziliată, anulată sau expirată.

v. Leasing operațional – Banca drept locatar

Leasingul unde locatorul păstrează în mod substanțial toate riscurile și beneficiile aferente proprietății bunului cumpărat în leasing este clasificat ca leasing operațional. Plățile de leasing în cazul unui leasing operațional sunt recunoscute ca o cheltuială în situația rezultatului global, liniar de-a lungul termenului de leasing.

w. Evenimente ulterioare perioadei de raportare

Evenimentele ulterioare perioadei de raportare sunt reflectate în situațiile financiare în caz că furnizează informații suplimentare despre situația Băncii la perioada de raportare (evenimente ce necesită ajustări), sau indica faptul că ipoteza continuității exploatarei nu este adecvată. Evenimentele ulterioare ce nu necesită ajustări sunt prezentate în note, în cazul în care sunt semnificative.

G. Gacikevici,
Președinte



Coordonat:

A. Vitu,
Vicepreședinte



I. Bargaeva
Contabil-sef



I. Luca,
Sef Sectie metodologie, DAI

